

SPOMINI NA BRANKA MAKAROVIČA

Branko Makarovič je bil po rodu Primorec. Njegovi starši so bili doma na Kanalskem; znano mi je, da je bila mama iz Ajbe. Domnevam, da so starši zelo kmalu po 1. svetovni vojni emigrirali v Jugoslavijo. Oče je bil po poklicu gradbenik – polir. Branko je imel kakih pet let starejšega brata Dimitrija. Družina je prebivala na Koroški cesti v Mariboru, v enonadstropni hišici s številko blizu 100. Med zavezniškim bombardiranjem jo je zadela bomba in mu takrat ubila tudi mamo.

Branko je (verjetno leta 1944) odšel v partizane ter hodil po mozirskih planinah in koroških gorah.

Leta 1947 je maturiral na mariborski realni gimnaziji. Bil je aktiven član nogometnega društva Železnikar. Vpisal se je na geodetski oddelek takratne Tehnične fakultete, dobil štipendijo in dve leti prebival na Prulah v študentskem domu Ivana Lole Ribarja, nato pa do diplome v zasebni sobi pri prijazni stari gospe med Poljansko cesto in Poljanskim nasipom (tiste stare hiše so pozneje porušili).

Z Brankom sva prva tri leta študirala dosledno vzporedno, nato me je začel prehitevati in diplomiral prve dni oktobra 1952 (jaz pa 22. decembra). Oba sva diplomirala iz pozicijske astronomije pri prof. Černivcu. Njegova naloga je bil preizkus neke metode, ki se je opirala na fotografitiranje Sonca takoj po vzhodu.

Po diplomi je bil do odhoda k vojakom 15. 9. 1953 zaposlen na Geodetskem zavodu LRS. Do julija 1953 je bil na triangulaciji 4. reda v Slovenski Istri, preostali čas pa v Tolminu, kjer mi je pomagal dokončati opazovanje mreže 3. dopolnilnega in 4. reda.

Oba sva vojaški rok odslužila v zadrski šoli za artilerijske rezervne oficirje. Komandant ga je pritegnil v razvijanje mehničnega pripomočka za računanje hitre priprave artilerijskega ognja – in pobral zasluge.

Septembra 1954 je prof. Čuček povabil Branka na fakulteto kot asistenta za fotogrametrijo. Poslal ga je na trimesečno izpopolnjevanje na IGN v Parizu. V naslednjih letih je Branko opravil več zahtevnih geodetskih nalog tudi za IGF. Spomnim se kontrol pomikov gradbenih objektov, saj je o tem napisal članek za Geodetski list.

Začel se je pripravljati na doktorat. Obdelal je teorijo instrumentov 3. reda za fotogrametrično restitucijo (to so manjši in preprostejši, teoretično pa zahtevni instrumenti). Disertacijsko delo je oddal jeseni 1961. Prijavil se je na razpis za mesto docenta in bil imenovan menda še isto leto, doktorat pa je dosegel v začetku leta 1962. Enkrat takrat se je tudi poročil in kmalu odšel v Delft na ITC, kamor ga je že leto pred tem povabil profesor Schermerhorn.